

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

zobowiązań dotyczących funkcjonowania demokratycznych instytucji i praworządności; wzywa Komisję do opracowania szczegółowego wniosku dotyczącego mechanizmu monitorowania w oparciu o art. 7 TUE i art. 258 TFUE;

39. przypomina, że usprawniona i dalekosiężna polityka rozszerzenia może być wartościowym instrumentem strategicznym dla rozwoju gospodarczego UE i całego regionu oraz powinna mieć na celu tworzenie synergii budżetowych i większej koordynacji między różnymi środkami i typami pomocy udzielanymi przez UE, państwa członkowskie i międzynarodowe instytucje finansowe oraz istniejącymi instrumentami, a mianowicie Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej, dzięki uniknięciu potencjalnego dublowania i powielania działań oraz luk w finansowaniu, zwłaszcza w napiętej sytuacji budżetowej;

40. zwraca uwagę, że globalny kryzys finansowy i trudności w strefie euro ujawniły współzależność krajowych gospodarek zarówno wewnątrz UE, jak i poza jej granicami; podkreśla w związku z tym znaczenie dalszego umacniania stabilności gospodarczej i finansowej oraz wspierania wzrostu gospodarczego, również w państwach kandydujących i potencjalnie kandydujących; mając na uwadze tak trudne okoliczności, podkreśla konieczność zapewnienia odpowiedniej i lepiej ukierunkowanej przedakcesyjnej pomocy finansowej państwom kandydującym i potencjalnie kandydującym; odnotowuje wniosek Komisji w sprawie nowego IPA, w tym zwiększenie wsparcia finansowego w ramach perspektywy finansowej 2014-2020; zwraca w związku z tym uwagę na konieczność uproszczenia i przyspieszenia procedur oraz wzmocnienia zdolności administracyjnej państw będących beneficjentami w celu zapewnienia wysokiego stopnia uczestnictwa w programach UE i zwiększenia zdolności absorpcyjnej; zaznacza, że pełne stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawie IPA zostanie przedstawione w ramach zwykłej procedury ustawodawczej; podkreśla znaczenie stabilności budżetowej w skali kraju i rosnący nacisk na zarządzanie gospodarcze na szczeblu UE; zaleca, by w procesie akcesyjnym właściwie zająć się kwestią zdrowych finansów publicznych;

41. podkreśla, że cele strategii „Europa 2020” konstruowane są wokół uniwersalnych wartości, które stanowią ważną siłę napędową gospodarczej prosperity; w związku z tym zaleca, aby postępy w realizacji szandarowych inicjatyw zostały uwzględnione w dialogu przedakcesyjnym i aby do nich zachęcano dodatkowymi funduszami; uważa, że model wzrostu oparty na gospodarce niskoemisyjnej zasługuje na szczególną uwagę i powinien być aktywnie wdrażany w ramach procesu rozszerzenia;

42. apeluje o nieprzerwany dialog między darczyńcami oraz, w razie potrzeby, o utworzenie odpowiednich struktur koordynacji pomocy i zarządzania nią; apeluje zatem o bliższe zbadanie wykorzystywania innowacyjnych instrumentów finansowych wymagających struktur koordynacji, takich jak na przykład ramy inwestycyjne dla Bałkanów Zachodnich, uzupełniających w stosunku do struktur administracyjnych IPA, których celem jest pozyskanie, połączenie i ukierunkowanie wsparcia na obszary priorytetowe; podkreśla potencjalny większy wpływ finansowy i polityczny finansowania projektów za pomocą połączonych funduszy – unijnych, jak i z państw członkowskich lub międzynarodowych instytucji finansowych – w sposób, który zapewni zarówno ścisłą zgodność z najlepszymi praktykami w zakresie zarządzania finansowego, jak i koordynację kluczowych podmiotów;

o

o o

43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Islandii, Kosowa, Czarnogóry, Serbii i Turcji.

P7_TA(2012)0454

Sytuacja w Gazie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie sytuacji w Gazie (2012/2883(RSP))

(2015/C 419/19)

Parlament Europejski,

— uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 19 listopada 2012 r.,

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

- uwzględniając oświadczenia dla prasy złożone przez Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona w dniu 18 i 19 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 maja 2012 r., 18 lipca i 23 maja 2011 r. oraz z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
 - uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 12 listopada 2012 r. w sprawie ostatniej eskalacji przemocy między Gazą a Izraelem oraz z dnia 16 listopada 2012 r. w sprawie dalszej eskalacji przemocy w Izraelu i Gazie,
 - uwzględniając porozumienie o zawieszeniu broni z 21 listopada 2012 r.
 - uwzględniając czwartą konwencję genewską z 1949 r. o ochronie osób cywilnych podczas wojny,
 - uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
 - uwzględniając tymczasowe porozumienie w sprawie Zachodniego Brzegu Jordanu i Strefy Gazy z dnia 18 września 1995 r.,
 - uwzględniając porozumienia z Oslo (Deklaracja zasad dotyczących przejściowych ustaleń w sprawie samodzielnego sprawowania rządów) z 13 września 1993 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że mająca ostatnio miejsce eskalacja przemocy spowodowała straty w ludziach i niedopuszczalne cierpienia ludności cywilnej po obu stronach konfliktu;
- B. mając na uwadze, że Minister Spraw Zagranicznych Egiptu, Mohamed Kamel Amr oraz Sekretarz Stanu USA, Hilary Clinton, ogłosili na konferencji prasowej w Kairze w dniu 21 listopada 2012 r. zawieszenie broni; mając na uwadze, że zgodnie z tym porozumieniem o zawieszeniu broni „Izrael ma wstrzymać wszelkie działania zbrojne w Strefie Gazy, zarówno na lądzie, na morzu jak i w powietrzu, w tym również działania polegające na wkraczaniu i atakowaniu określonych osób”, natomiast „wszystkie palestyńskie frakcje mają wstrzymać wszelkie działania zbrojne prowadzone z terytorium Strefy Gazy przeciwko Izraelowi, w tym ataki raketowe oraz ataki przeprowadzane wzdłuż granicy”;
- C. mając na uwadze, że Parlament Europejski wielokrotnie wyrażał poparcie dla rozwiązania dwupaństwowego – państwa Izrael oraz niepodległego, demokratycznego i samostanowiącego państwa palestyńskiego, które istniałyby obok siebie w pokoju i bezpieczeństwie – oraz wzywał do stworzenia warunków umożliwiających wznowienie bezpośrednich rozmów pokojowych między stronami;
- D. mając na uwadze, że blokada Strefy Gazy i kryzys humanitarny nadal trwają, pomimo licznych apeli społeczności międzynarodowej o otwarcie przejść, aby umożliwić niesienie pomocy humanitarnej, przepływ towarów i ruch osób ze Strefy Gazy i do niej, oraz mając na uwadze, że apele te ponowiono również w konkluzjach Rady z dnia 14 maja 2012 r.;
- E. mając na uwadze, że Parlament Europejski wielokrotnie wyrażał niezłomne zaangażowanie na rzecz bezpieczeństwa państwa izraelskiego; mając na uwadze, że w konkluzjach z dnia 14 maja 2012 r. Rada również potwierdziła zdecydowane zaangażowanie UE i jej państw członkowskich na rzecz bezpieczeństwa państwa izraelskiego, z całą mocą potępiła akty przemocy, których zamierzonym celem jest ludność cywilna, a w szczególności ataki raketowe ze Strefy Gazy, oraz zaapelowała o skuteczne zapobieganie przemytowi broni do Strefy Gazy;
1. wyraża poważne zaniepokojenie sytuacją w Strefie Gazy i w Izraelu oraz głębokie ubolewanie nad cywilnymi ofiarami śmiertelnymi, wśród których znalazły się kobiety i dzieci; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie o zawieszeniu broni ogłoszone w Kairze i wzywa do jego pełnego przestrzegania; podkreśla, że należy natychmiast zaprzestać wszelkich ataków, ponieważ powodują one niewybaczalne cierpienie niewinnych cywilów, i apeluje o natychmiastowe zaprzestanie eskalacji i działań zbrojnych; wyraża uznanie dla działań Egiptu i innych podmiotów na rzecz mediacji w celu trwałego zawieszenia broni oraz z zadowoleniem przyjmuje misję sekretarza generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w tym regionie;
 2. stanowczo potępiła ataki raketowe na Izrael przeprowadzane ze Strefy Gazy, które Hamas i inne ugrupowania zbrojne w Strefie Gazy muszą natychmiast zakończyć; podkreśla, że Izrael ma prawo chronić swoją ludność przed tego rodzaju atakami, a jednocześnie zaznacza, że Izrael musi przy tym działać współmiernie do sytuacji i zapewnić przede wszystkim ochronę ludności cywilnej; podkreśla, że wszystkie strony powinny przestrzegać międzynarodowego prawa humanitarnego i że nic nie może usprawiedliwić celowych ataków na niewinną ludność cywilną;

Czwartek, 22 listopada 2012 r.

3. potępił atak terrorystyczny na autobus przewożący cywilów w Tel Awiwie w dniu 21 listopada 2012 r.;
4. ponawia zdecydowane poparcie dla koncepcji dwóch państw w granicach z 1967 r. z Jerozolimą jako stolicą obu państw – Izraela oraz niepodległej, demokratycznej i samostanowiącej Palestyny – współistniejących obok siebie w pokoju i bezpieczeństwie;
5. podkreśla ponownie, że jedynym sposobem na osiągnięcie sprawiedliwego i trwałego pokoju między Izraelczykami i Palestyńczykami jest pokojowe działanie prowadzone bez użycia przemocy; ponownie apeluje o wznowienie bezpośrednich rozmów pokojowych między dwoma stronami;
6. w związku z tym popiera starania Palestyny zmierzające do uzyskania statusu „obserwującego państwa nieczłonkowskiego” w ONZ, i uważa, że jest to ważny krok zwiększający widoczność, siłę i skuteczność roszczeń Palestyny; w związku z tym apeluje do państw członkowskich UE i społeczności międzynarodowej, aby osiągnęły porozumienie w tej sprawie;
7. ponownie wzywa UE i państwa członkowskie do odegrania aktywniejszej roli politycznej w dążeniach do zaprowadzenia sprawiedliwego i trwałego pokoju między Izraelczykami a Palestyńczykami; popiera wysoką przedstawiciel w jej dążeniach do stworzenia realnej perspektywy na wznowienie procesu pokojowego;
8. ponawia apel o zniesienie blokady w Strefie Gazy, które – uznając uzasadnione potrzeby Izraela w zakresie bezpieczeństwa – należałoby uzależnić od skutecznego mechanizmu kontroli zapobiegającego przemytowi broni do Strefy Gazy; wzywa ponadto do podjęcia działań pozwalających na odbudowę i ożywienie gospodarcze Strefy Gazy;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, rządowi i parlamentowi członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, wysłannikowi kwartetu bliskowschodniego, Knesetowi i rządowi Izraela, przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej i Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.

P7_TA(2012)0455

Wdrażanie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (na podstawie sprawozdania rocznego Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa) (12562/2011 – 2012/2138(INI))

(2015/C 419/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, szczególnie jego część dotyczącą wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) (12562/2011),
- uwzględniając sprawozdanie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dla Rady z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie WPBiO,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie WPBiO,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie WPBiO,
- uwzględniając inicjatywę gandawską dotyczącą zdolności podjętą na nieformalnym posiedzeniu ministrów obrony UE we wrześniu 2010 r.,
- uwzględniając art. 2, 3, 24 i 36 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),